

De miraculeuze ontsnappingen van Rooie Ron

Afgelopen december deed het Openbaar Ministerie een inval in de Vinkeveense villa van Ron de J.. De mysterieuze ‘buitenlandman’ van de geruchtmakende Delta-organisatie wist te ontkomen. Niet voor de eerste keer.

Door Stan de Jong

Of hij een signalement van Ron de J. kan geven? Nou, dat is makkelijk. ‘Hij is heel groot en bol. Hij heeft rood haar en is iets kalend. Hij heeft een baard en een vreselijk dikke buik. Er is geen tweede van. Hij droeg een soort pyjamabroek en een donker hemd. Hij was onverzorgd.’ Zo omschrijft Chris Hoeboer in 1995 de op dat moment in het Westfrieze Zuidoostbeemster wonende Ron de J., alias Rooie Ron, tegen wie hij aangifte doet van zware mishandeling. ‘Over Ron de J. kan ik verder verklaren dat hij een bendeleider is met mensen in dienst. Hij beschikt volop over wapens waaronder handgranaten. Hij heeft al eens in het restaurant van het Okura hotel in Amsterdam geschoten in verband met problemen met zijn vriendin.’

De mishandeling van Hoeboer vloeit voort uit een zakelijk conflict rond een softdrugsdeal waarbij twee van Hoeboers zoons zijn betrokken. ‘Mijn zoons werden bedreigd en de spanningen namen steeds meer toe. Als vader wilde ik voor mijn kinderen opkomen. Mogelijk kon ik als ouder in deze zaak bemiddelen. Een goed gesprek is altijd op z’n plaats’.

Maar van een goed gesprek zal het niet komen. Als de 76-jarige Chris Hoeboer in zijn jaguar het erf van Ron de J. nadert, ziet hij een vrouw staan. ‘Ik vroeg haar of Ron thuis was. Ik hoorde dat ze zei: ‘Hij is er niet’. Vervolgens zag ik dat Ron rechts van zijn woning tevoorschijn kwam. Ik stapte uit de auto. Ron kwam naar mij toe en riep: ‘Wat moet je hier. Opsodemieteren.’

Rooie Ron doet het hek open, loopt naar de jaguar en rijdt die naar zijn garage. ‘Ik dacht dat hij hem even opzij wilde zetten om plaats te maken voor zijn eigen auto. Na ongeveer twee minuten zag ik Ron weer uit de woning komen’, verklaart Hoeboer. ‘In zijn linkerhand hield hij een *riot gun* vast. Ik zag dat hij dat wapen bij de kolf vasthield. Het was donker metaalkeurig. Hij liep in mijn richting. Ik snapte er niets van en dacht dat Ron mij wilde intimideren. Ik zag dat Ron helemaal gek werd. Hij kwam over als een psychopaat. Toen hij op 1 meter genaderd was, richtte Ron de *riot gun* op mij. Ik dacht: die gaat schieten. Vervolgens zag ik dat Ron het wapen opzwaaide tot boven de schouder en ik zag en voelde hoe hij met volle kracht op mijn hoofd sloeg. Hij hield hierbij het wapen met twee handen vast. Ik voelde een hevige pijn aan mijn hoofd, maar bleef desondanks op de been. Direct hierop sloeg hij nogmaals op mij in en ramde mij tegen de rechterschouder.’

Zwaargewond vlucht Hoeboer de openbare weg op. Van iemand krijgt hij een lift naar het plaatselijke Shell-tankstation, waar hij de politie belt. Hoeboer doet aangifte van bedreiging, mishandeling en diefstal van zijn jaguar. Twee dagen erna gaat de politie naar de woning van Ron de J., treft de verdachte er niet aan, maar vindt wèl pistolen en munitie. Een dag later gebeurt er iets opmerkelijks. Op het politiebureau meldt zich ene Frank van der P., die spontaan ‘bekent’ Hoeboer te hebben mishandeld. Van der P. is het knechtje van Rooie Ron. De aangifte is overduidelijk vals. De advocaat van Hoeboer maant de erop volgende maanden politie en OM tot actie, maar vreest reeds het ergste. ‘Er zal waarschijnlijk een arrestatieteam aan te pas moeten komen om De J. te pakken, gelet op zijn reputatie’, schrijft de advocaat aan zijn cliënt, die inmiddels is overleden. En inderdaad, tot op heden is strafrechtelijke vervolging van Rooie Ron voor de mishandeling uitgebleven.

Afgelopen december deed het OM een inval in de Vinkeveense villa van De J.. Op het moment dat dertig opsporingsambtenaren de woning binnentraden, ontsnapte Ron de J., die wordt verdacht van witwassen, doodleuk via de achterdeur. Samen met Stanley ‘De Ouwe’ H., Mink K. en (de geliquideerde) Jan Femer behoorde Ron de J. in de jaren negentig tot de leiding van de Delta-groep. Een criminele organisatie die voor tientallen miljoenen euro’s aan softdrugs wist te verhandelen. In de strijd tegen de Delta-organisatie zette justitie onorthodoxe opsporingsmiddelen in, wat leidde tot de IRT-affaire. Over de IRT-affaire en haar hoofdrolspelers zijn boekenkasten volgeschreven. Maar aan kopstuk Ron de J. zijn opvallend genoeg niet veel meer woorden vuilgemaakt dan dat hij de ‘IRT-buitenlandman’ van de Delta-groep was.

Hoewel... in het boek *De jacht op de erven Bruinsma* van Bas van Hout beschrijft de misdaadverslaggever een ontmoeting met ene Robbie R., ‘chef transport buitenland van de Delta-organisatie’. R. is woonachtig in een villa en heeft zich streng beveiligd. Tijdens zijn bezoek aan Robbie R. krijgt Van Hout een videotape te zien waarop een beurshandelaar, ‘Ko de Prins’, stapels bankbiljetten telt; het zijn miljoenen guldens uit drugshandel die door hem moeten worden witgewassen. Een tweede videotape maakt op de auteur nog meer indruk. ‘Een realiteit geworden maffiafilm van slecht allooi’, schrijft Van Hout. ‘Een huilende en af en toe krijsende Ko de Prins wiens gezicht met vuisten werd bewerkt door Robbie R. smeekte om zijn leven. *Nee Robbie, niet slaan. Au, au. Dat verdien ik toch niet? Je krijgt je geld terug, ik heb het niet gestolen. Au au, niet op mijn hoofd.*’

Robbie R. is onmiskenbaar Ron de J.

Hoe kan het dat de blijkbaar nogal gewelddadige en rijke Ron de J. (hij zou ook nog een luxe-appartement en kroeg annex bordeel in Benidorm hebben gehad) zo lang de justitiële dans heeft weten te ontspringen? Volgens voormalig drugsbaron Steve Brown, toevallig schoonfamilie van Hoeboer, is er slechts één verklaring mogelijk: ‘De Delta-groep had politie en justitie in de zak. Jan Femer,

Mink K., Rooie Ron... allen liepen ze open en bloot met wapens in het Amsterdamse rond. Niemand die hen wat maakte. Iedereen in de drugshandel wist dat de Delta-groep ongemoeid werd gelaten door justitie.'

De juridische adviseur van De J. wilde Revu niet te woord staan.

In kadertje:

De hoofdenaffaire

Ron de J. zou ook de man zijn achter de zogenaamde hoofdenaffaire van Willibrord Frequin. In de jaren tachtig was de verslaggever een onthulling van jewelste op het spoor: een handel in lichaamsdelen voor perverse seksuele doeleinden. Een canard die Frequin zijn baan kostte. Een andere uitzending in die tijd, over XTC-labs, zou ook door 'hoofdenhandelaar' Ron de J. zijn ingestoken. Vanaf zijn vakantieadres was Frequin (kennelijk) niet in de gelegenheid te reageren.